

REUMATISMUS

zaviněn je kyselínou v krvi.

Dra. Petra Hoboko

O další podrobnosti adresujte:

Dr. Peter Fahrney, 112-114 S. HOYNE AVE., CHICAGO, ILL.

odstraní příčinu přirozenými práchy.

Lee-Glass-Andreesen Hardware Co.

prodávají ve velkém:

Tlačené, vyráběné a lakované plechové náčiní. Činovaný plech, železný plech a kovový zboží. Opatrný drát, hřebíky, nožířské zboží, bicykly, střešné zbraně, náboje a sportovní zboží.

1219-223 Marney ulice, OMAHA, NEBRASKA.

South Omaha Brewing Co.

B. JETTER, majitel

výtečné pivo obyčejné, jakož i zvláštní druh "Pale Export."

Český zástupce: J. K. SINKULE.

Jediný pivovar v Nebrasce, který zaměstnává českého cestujícího zástupce.

METZŮV PIVOVAR

vyrábí vyhlášený a po celém světě známý Metzův ležák

Omaha Brewing Ass'n Pivovar

vyrábí v sudech i lahvičích a po celém západu rozesející výtečný ležák.

HARRIS & COMPANY, KOMISIONÁŘI SE ŽIVÝM DOBYTKEM. Advertisement for livestock commission.

Densmore psací stroj. Advertisement for Densmore typewriter.

HUMBOLDTSKÁ STROMOVKA. Advertisement for Humboldt Nurseries.

Paroplav. Spol. Sev.-německého Lloyd. Advertisement for shipping line.

HAMBURSKO-AMERICKÁ LINIE. Advertisement for Hamburg-Amerikan Line.

HAMBURG-AMERICAN LINE. Advertisement for Hamburg-American Line.

Tatínkovy juchty.

Mašina C. Bondel.

Moto: Vale, lásko ošemetná, adio, lebe wohl!

Mašina pronikavě hvízдалa, vlak počal pomaleji jeti, až se konečně zastavil.

Přišel jsem domů. Maminka a tatínke mne srdečně uvítali; tatínkovi se tuším má cigara příliš nelíbila, ale neřikal nic.

Po krátké řeči zavřel otec hlavou, lakonicky pravil: "Jenom co teď, hochu, z tebe bude?"

Tu máš! Já myslím, že už jsem čerta kus, a otec se mne táže, co z tebe, hochu, bude?

Sestra Marina mi přinesla kávu; já pohodlně piju, poslouchám ji a obdivuji se vyřídké její; ženské mají přece jen rázné efekty, to jim nikdo nevezme.

Jsem se po celou cestu strachoval; otec si nejspíše pomyslel svůj díl, a já také svůj.

Po obědě sedím doma sám a sám; otec šel do útadu, matka někam za kmotru a Marina "do šití".

"Madleno, pojď sem!" "Co poroučej, pane Matysku?" "Uti si ruce." — Madlena si utřela ruce.

"Tak, — co teď poroučej, pane Matysku?" "Předně mi neříkej Matysku; já nejsem žádný Matyska, jsem už hodný Mates, ačkoli nepochopuju, co tatínkovi napadlo, mně dáť říkat Mates; ale ty ode dneška budeš mi říkat: Mladý pane. Rozumíš?"

"Mhm." "Za druhé: máte nějaký džbánek?" "Máme tři." "Vezmi tedy jeden — ten větší — jdi s ním ke Koněčkům a přines mi tři holby piva — ať je napíšou na tatínka; ale dřív zajdi do trafiky a kup mi tam za pět krejcarů sprostého a dva balíčky třikrálového; ať to napíšou na tatínka, rozumíš?"

"Rozumím, mladý pane." "Teď jdi — a už ať jsi tady! Počkej ještě; vezmi u Koněčků hned čtyři holby, ať nesedím doma na suše, jako kapr na písku."

Vezmu si tatínkovy trepy, tatínkův starý župan a chodím po pokoji. Madlena přinesla pivo a tabák.

"Co poroučej, mladý pane?" "Uti si ruce a podej mi sklenici." "Všecky sklenice jsou zamčený v etažeru, a maminka má klíč."

dnem mi psala: "Můj zlatý Matysku, nemohu se Vás již ani dočkat" — a já jsem zde a musím ci-vět doma! O já hlupák, že jsem si nedal v Praze radši na dluh udělat pár bot! — Madleno, pojď sem!"

"Co poroučej, mladý pane?" "Běž se zeptat Kopejtky, jestli mi ještě nespravil boty."

"Ale, mladý pane, vždyť jsem je tam donesla teprve před chvílí!" "Jenom běž se zeptat... Co řeknu zitra Hedvičce, proč jsem k nim nepřišel s poklonou hned dnes? Že jsem měl roztrhané boty, to jí přece nemohu povědět... Kdyby tu aspoň byla Marina, dala by mně pár grošů a povídala by mi něco o Hedvičce... Madleno, pojď sem! — či, vždyť jsem Madlenou poslal ke Kopejtkovi... Když by tě holce napadlo, přijít domů! Tatínke povídá, co přý se mne bude... no, to je hloupá řeč — na tu se musím napít — což ještě ničím nejsem? ... A čím jedenkrát teprv budu, to nezavím ode mne, to mi zitra poví Hedvička, čím ona chce být, zdali paní doktorkou nebo paní profesorkou, nebo paní advokátkou — mně je to jedno, však Hedvička mi řekne: Můj zlatý Matysku... eh, čertův Matyska! Jak krásné by to bylo, kdyby mi říkala: Můj zlatý Karle, nebo zlatý Jindřichu, nebo Arnošte, ale tak — Mates! — hned si při tom každý vzpomene na macecy... Než ještě zitra půjdu k správčím, navoskuju si knírky — Hedvička bude koukat! Marina mně musí dát na rukavičky, ona bude mít pár grošů... Až tam přijdu, vyseknu poklonu jako podle kružídla, paní správčové políbím ruku — s Hedvičkou budu zatím jen tak, jako by nic, ale až mne přijde vyprovodit, vezmu ji pěkně za ručinku, políbím ji horoucně a řeknu: Ach má drahá, drahá, zlatá Hedvičko, kdybyste věděla — ne, neřeknu jí "vy", musím jí přec jednou začít tykat — řeknu jí tedy: Ach má dobrá, drahá, zlatá Hedvičko, kudybys věděla, jak jsem blažen — ach kdybys se mně mohla podívat do srdce, jak jsem dnes celý v nebi, že tě zase vidím... Jsem žádostiv, co mi na to odpoví..."

"Mladý pane, že se nechá pan mistr Kopejtko uctivě poroučej, že musí ty boty podrazit, kluk je přines zitra časné ráno."

"Jdi mi na horoucí skálu i s Kopytem, ty žábě! — To je národ: boty jsou jen dost málo prošoupané, a už je nemůže spravit; já bych to byl sám spravil — ó já oslík, že jsem si nedal v Praze pár bot na dluh udělat! — Madleno!"

"Co poroučej, mladý pane?" "Nemá tu Marina žádné boty?" "Ale, mladý pane, což by naše slečinka nosila boty?"

"No, no, já mám líl tak do bláta, ostatně by slečince nohy neupadly, kdyby si oboula boty; a což tatínke, nemá zde žádné boty, které by mu byly malé?"

"Jedny malé byly tu ještě včera, ale Kopejtko je vzal domů narazit."

"Tu máš! Mně se zdá, že má Kopejtko celého tatínka i se mnou na verpánku. A jiných bot tatínke nemá!"

"Doma tu má jenom juchty." "Přines je sem." "Mladý pane, ty budou až příliš veliké a tvrdé."

"Jen je ukaž... Jdi s nima zas k rasu; ty bych si mohl postavit v Praze na staroměstském rynku a zůstat v nich a třeba ještě někoho si vzít k sobě. Ó já bych se zbláznil — já vrtané děvo! pětku probiju, boty roztrhám a jsem bos! Krásný začátek prázdnin! — Kdyby tu věděla Hedvička, že jsem bos, nechtěla by mě už ani vidět, toť jisto. Dozví-li se to, zastřelím se hned zitra... Až dostanu zas někdy pětku na boty, jakživ ji nepropiju, koupím si ihned celou teletinu na boty... Po osmé latinské bos a nemoci z baráku... Tak! tohle ještě scházelo... teď sem návštěvu — ptají se v kuchyni po Marině — snad sem nepůjdu? Je to ženská a mužský... Eh set, když bych byl šest a čtyřicet hodin za Australií!... Bestie, už klepou... prosím, je voino... Ah, slečna Hedvička — prosím — a já v tatínkově županu — odpusťte, slečno, pane, račte dále!... Madleno!"

"Co poroučej, mladý pane?" (Pokračování.)

V jižních státech se rozmáhá spracování bavlny domácím a pro tento rok bylo v továrnách strojnických objednáno asi 2,000,000 nových vláten pro jižní státy.

Americké lahve se osvědčily pro vývoj nejlépe ze všech jiných a nejvíce se jich užívá v horkých krajinách.

Ve státu Indianě se vyrábí nejvíce skla. Zvláště letos se pracuje ve všech továrnách a zaměstnáno je tam asi 16,000 dělníků, vesměs náležejících k unii.

Pro příští jarní období očekávají tesaní chicagští kontraktéři, že budou žádati 50 centů za hodinu práce. Také dělníci pracující na železných konstrukcích domů a mostů ohlásili požadavek 50 centů za hodinu práce.

Statistika komisaře práce v Mianesotě udává, že v druhém okrsku inspekčním se nalezá 165a dělníků v 242 dílnách. Zaměstnáno je tam 1530 mužů, 114 žen, 8 chlapců a žádná děvčata. Průměrná mzda obnáší \$1.50 denně.

V loděnicích státu Maine bylo během roku 1899 zhotoveno lodí v ceně \$3,000,000 a v práci se jich našlo za 4 miliony.

V Norvežsku byl přijat zákon, že každá ženská, když bude žádati o povolení ku vdavkám, musí předložiti vysvědčení, že umí vařit, šít, háčkovat a příst. Jakým vysvědčením se musí vykázati ženich, to se neoznamuje.

Kdesi ve státu New Yorku se nechal rozvésti se ženou jakýsi Woolever a vzal si pak tchyni. To byl zajisté hrdinský čin a člověk ten dokázal, že čert není tak čerof, jak se maluje.

V Bartelsville, Mo., se bude vdávati dcera někdejšího náčelníka Indianů kmene Osage, Corodropera, již po třetí, ač jest teprve 23 letá stará. Má 1200 akřů půdy a provdala se již dvakrát za různé indianské náčelníky, s každým se ale brzy rozešla. Teď se má vdáti po třetí, při čemž budou obdivány velké indianské slavnosti.

Časopis New York Independent v celoročním přehledu církví všech sekt náboženských ve Spoj. Státech udává, že všechny obce získaly asi 1 procento na přivrženech během minulého roku. Kněží všech sekt bylo na konci roku 1899 ve Spoj. Státech 153,901, kostelů 187,083 a členů všech církví 27,710,000.

Město Boston vyrábělo dřve ve vlastních obecných dílnách vozy, hadice, hasičské žebřiky, náčiní na koně a jiné věci pro potřebu obecnou, ale vše to bylo odstraněno, poněvadž prý věci tyto možno laciněji koupiti, než zač byly v obecních dílnách vyráběny.

Váš lékárník ručí za každou láhev Chamberlain's Cough Remedy a vrátí každému peníze, kdo by nebyl spokojen po využití dvou třetin obsahu. Jest to nejlepší lék na světě proti chřipce, kašli, nastouzení, krupě a černému kašli a jest příjemný a bezpečný ku užívání. Zabrání tomu, aby nastouzení přešlo v zánět plic.

O jídelních železničních vozech.

Všeobecně se uznává obecně, že velká Rock Island Route má nejlepší posluhu na světě a nikdo to nebude popírati, kdo po té dráze kdykoliv jel. Tisíce dopisů o tom svědčí. Lepší jídlo nedostane v žádném hotelu, ani restaurantu v New Yorku neb Chicagu, než se poskytuje na Rock Islandských jídelních vozech. Jídlo se připravuje dle objednávký. Pěkné pojedání na vliacích coloradských za 50 ctů. 36x4

Ty atlasy.

Naši předplatitelé, kteří si vyvolili za premií atlas celého světa, jsou ovšem netrpěliví, aby jej měli v rukou. Doufáme a očekáváme, že již v dnech nejbližších budeme je moči odeslati. Až dosud jsme tak nemohli, poněvadž jsme je neměli. Vydatelstvo nabídló nám tyto atlasy již v červenci a my po bedlivé úvaze a prozkoumání listů na ukázkú nám zaslaných, sernavše, že atlas jest skutečně důkladným a cenným, hned v červenci objednávku zadali. Tehdy slibovalo nám vydatelstvo, že atlas bude vydán počátkem září a proto jsme neváhali jej mezi premie vřaditi a stále oblašovati. Však vydatelstvo, Rand, McNally & Co., největší firma pro vydávání map na světě, kteráž pečuje vždy o správnost všeob, co ní vydáno jest, když dospěla k popisování nové natýřky dráav, seznała, že spolehlivou statistiku jest těžko doocíliti a jelikož nechtěla vydati spis jinak, nežli úplně spolehlivý a s nejnovějšími údaji statistickými, následkem toho zdrželo se vydání atlasu. Nyní nám sděluji, že očekávají mít jej hotový asi v týdnu, načež budeme moči poslati všem, kteří si jej objednali. Do té doby prosíme ještě jednou o strpění.

Vydavatel Pokroku Západu.

AMERIČTÍ GENERÁLOVÉ V JIŽNÍM LUZONU. Generál John C. Bates, gen. Theodor Schwan a gen. Loyd Wheaton ustanoveni jsou, aby zvedli mír na ostrově Luzonu a sice v té části, jež rozprostírá se jižně od Manila. Práce tato byla první podniknuta gen. Lawtonem, jenž před nedávnem v té době bitvé padl. Mapa naše nám ukazuje, kde jmenovaní generálové operují.

zarazivši proud své výmluvnosti, pomalu praví: "I já, Matysku, ty máš roztrhané boty — podešve pryč!"

Já dělám, jako bych o tom neměl ani zdání, ačkoliv mi velmi dobře znám byl chatrný stav oně obuvi.

"I jdi, Marino, to snad ne—na mou věru — ať jsi — to budeš, Marino, tak laskava a pošleš mi je k panu mistrovi Kopejtkovi."

"Už zase roztrhané boty?" vážně podotkl otec. "Ale, ale, Matysku, vždyť pak jsem ti před čtrnácti dny poslal pětku na podšití."

"Ovšem, tatínku, to jsou právě ty podšité boty."

Zdá se mi, že jsem se při tom začervenal, protože to byla haněbná lež.

"Hm hm — za čtrnáct dní — šlakovitě pražské dláždění — podle toho bys potřeboval na boty ročně jedno sto a dva set zlatých!"

Takto jaksi čtrvácky počítal otec. "A což ty letní botky, Matysku, co jsem ti na ně onedlou poslal, ty už máš také pryč?" starostlivě se tázala matka.

"Také, maminko, také; ale podívej se mi, Marino, do kufru, mám tam ještě dva páry, snad bude některý z nich dobrý."

"Jdi tedy — však já dovedu pit i ze džbánu."

Napiju se; pivo dobré. I myslím si: Budou-li mít u Koněčků celé prázdniny takové pivo, dostanu od tatínka eminenc s velikým a tlustým E.

Smíchám tabák, nacpu si porcelánku. "Madleno!" "Co poroučej, mladý pane?" "Podej mi sirky."

"Není tu ani jedna; zrovna dopoledne nám došly, mladý pane."

"Běž tedy z čerstva ke kupci a kup mi tři škatulky; ať je napíšou na maminku."

Madlena běžela. Kdyby aspoň byla Marina doma, ta má jistotně pár grošů, abych nemusel pro všechno na dluh posílat; co mne se týče, já mám v kapse jako když nůla od nully pojde. Nemusela také dnes chodit do šití, hloupá žába; nechá mne doma samotného! Co je to platno: ten národ na venkově nemá přece ani drobet rozumu!"

"Tu jsou sirky, mladý pane." "Teď jdi, už nechci nic."

Zapálím si, koupím a pohodlně piju. Mám zvyk, kdykoli sám piju a sám kouřím, že jistotně sám u sebe velerouzně mudruju. Lidská nátura!

Jsem tedy pro dnešek dcma zavřen — bez bot nemohu nikam, to je jako dvakrát tři šest. — Škoda, že jsem si za pětku, co mi tatínke poslal, nedal podšít boty, nemusel jsem tak nestydatě lhát a nyní doma sedět. Mohl jsem teď jít k správčím a pobavit se s Hedvičkou. Chudinka, ona ještě ani neví, že jsem doma; má zlatá Hedvička! Safrantské boty, jakživ už neprobiju pětku, radši si dám podšít boty... Před tý-